

మంచి ముత్యం లాంటి
ఆమె జీవితంతో
చెలగాటాలాడాలని
ప్రయత్నించిన
అతడేమయ్యాడు?

అందని చిలక

రొత్తి పన్నెండు కావస్తోంది.

మెన్స్ హాస్టల్ నిశ్శబ్దంగా వుంది.

నిద్రపట్టని జగన్ మంచంలో అసహనం
గా పొర్లాడుతున్నాడు.

అతని మనసంతా తెగని ఆలోచనలతో
పొములబుట్టలా వుంది.

... ..

ఏరా జగన్! ఆ రోజు నడిరోడ్డుమీద
మన ఫ్రెండ్స్ అంధరి మధ్యనా... పెళ్లం
టూ చేసుకుంటే హిమబిందునే చేసుకుం
టానని, లేకపోతే ఆజన్మ బ్రహ్మచారిగా
వుండిపోతానని శపథం చేశావుకదా?
కాని... ఒరే... రేపు నీ ప్రియురాలు
హిమబిందు పెళ్లికి నిశ్చయ తాంబూలాలను
తీసుకుంటున్నారట.. మరి ఆజన్మ బ్రహ్మ
చారిగా వుండిపోతావా లేక..."

"... .."

ఆజన్మ బ్రహ్మచారిగా వుండిపోయే ఖర్చు
మన జగన్ కేమిటా? వాడికి కండబలం
లేదా గుండెబలం లేదా? ధనబలం లేదా?
వాడు హీమాన్ రా. కృష్ణుడు రుక్మిణి ఎత్తుకు
పోయినట్లు మనవాడు ఆ హిమబిందు
పెళ్లిపీటలమీంచి ఎత్తుకునిపోయి తనదాన్ని
చేసుకుంటాడు. వాడు నీలా పిరికి పన్నాసి
కారు..."

ఆ చీకట్లో తలగడకి ముఖం రుద్దుతూ
రెండు చేతుల్తో అసహనంగా కణతలు
నొక్కుకున్నాడు జగన్.

తల్లికి జ్వరంగా వుందని బెంగపడిందని
తండ్రి తంఱి పంపితే గ్రామానికి వెళ్లి
వారం రోజుల తరువాత తిరిగి హాస్టల్ కి
వచ్చిన జగన్ కి క్లాస్ మేట్ హిమబిందు

పెళ్లివార్త అశనిపాతంలా అనిపించింది. దెబ్బ
తిన్న అతని మనసు పగలో బుసలుకొడుతో
ంది. అర్థరాత్రి దాటుతున్న ఆశాంతిలో
విద్ర దూరం అయింది. గదంతా చీకటిగా

వుంది.

అతని మనసుకూడా చీకటిగా వుంది.
అంత చీకట్లోనూ అతని మెడలోని బంగారు
గొలుసు జిగజిగ మెరుస్తూంది. అతను

పదుకున్న మంచం ప్రక్కన చిన్నబల్లమీద
ఖాళీ బ్రాండ్ సీసా గ్లాసు పడి వున్నాయి.

జగన్ కాలిత్ కసిగా ఆ సీసాని ఒక
తన్ను తన్నాడు. సీసా అంతెత్తు గాలిలో ఎగిరి
గోడని కొట్టుకుని నేలమీదపడి భళ్లన
బద్దలయ్యింది..

కాలేజీ బ్యూటీగా పేరుకెక్కిన తన
క్లాస్ మేట్ హిమబిందు అందం కవిస్తున్న
ట్లు కళ్లముందు కదులుతుంటే జగన్
శరీరం ఉద్రిక్తతతో వేడెక్కసాగింది.

“తను ఎంతోమంది ఆడపిల్లల్ని చూశా
డు. తన డబ్బు, అందం ఎరవేసి స్నేహం
చేశాడు. కాని ఈ హిమబిందు అందని చిలక
అయింది. కొరకరాని కొయ్య అయింది.
తనకే ఎదురుతిరిగింది. లెక్కేమిటని వనా
లు చేసింది. అలాగని చేతకానివాడిలా
నోరుమూసుకుని వూరుకోవడమా? నో...
నెవ్వర్...!

దానికోసం ఒకప్పుడు తను అందంగా
తపించాడు? దాని పొందుకోసం ఎంత
ఆరాటపడ్డాడు? తన ఆత్మాభిమానం అంద
ం - అభిదాత్యం అన్ని చంపుకుని దేబిరించా
డు. కాని... ఆ డెవిల్... తనని సడివీధిలో
తన ప్రెండ్స్ ముందు అవమానించింది.
రాడ్చి చెంపమీద కొట్టింది. తను గుండె
లోతుల్లోంచి పొంగిన రక్తంలో ముంచి
ప్రాసిన ప్రేమలేఖని తన ఎదురుగానే చించి
మురిక్కాలవరోకి చేసింది.

పోనీ...

అక్కడితో ఆగిందా ఆ రాక్షసి?

డూబూ...

ప్రిన్సిపాల్ కి తనపై రిపోర్టు ఇచ్చి
వార్నింగ్ ఇప్పించింది. ఆ డెవిల్... తనని

కాదనడానికి అసలు తనకి ఏం తక్కువని?
కోవసీమ ఏరియాలో పాతికెకరాల చెరుకు
తోట, పదిహేనెకరాల్లో అంటుమామిడిచె
ట్లు, పది ఎకరాల్లో వరిపంటకి తనువీకైక
వారసుడు. అందంలో మన్నధుడు. సరదా
చవిచూపగల సరసుడు. శృంగారం తెలిసిన
సంపూర్ణ పురుషుడు.

కాని -

ఆడపిల్ల... హిమబిందులాంటి ఆడపిల్ల
ప్రేమించడానికి అవి. నరిపోవుట! వినయం,
విధేయత, తెలివితేటలు కావాలిట. నీతి
వుండాలిట. అవన్నీ తనకు లేవని ఎవరన్నారు
. తను భోగి కనుక ఆడపిల్లం స్నేహాలు
చేశాడు.

జేబులో డబ్బుంది గనుక ప్రెండ్స్ తో
జల్పాలు చేశాడు.

అంతమాత్రం చేత తను తెలివి, గుణం
లేనివాడేనా? నీతి మరచినవాడేనా? చదవి
ఉద్యోగం చేస్తేనే పొట్టగడవాలన్న కర్మం
తనకి లేదు. అందాకే డిగ్రీలో కొన్నిసబ్బు
మిగిలిపోయినాయి.

ఆడది ఇంట్లో కూర్చుని పప్పురుబ్బిన
ట్లు చదివితే ఆ వెధవ బోడి పరీక్ష తను పాస్
కాకపోయాడా?

అది... ఆ డెవిల్ నడిరోడ్డుమీద ఏరోజు
అయితే తనని చెంపదెబ్బ కొట్టిందో ఆ రోజే
తను శపథం చేశాడు ప్రెండ్స్ ముందు.

పెళ్లంటే చేసుకుంటే ఆ హిమబిందునే
చేసుకుంటానని లేకపోతే ఆజన్మ బహూచారి
గా వుండిపోతానని.

ఇప్పుడు తన శపథాన్ని సవాలు చేస్తున్న
ట్లు హిమబిందు పెళ్లి నిశ్చయం అవుతుంది.
తను చాతకాని వెధవలా - తన ప్రెండ్స్ ము

ందు చవటలా - గాజులు తొడుక్కోవాలిం దేనా? తన ప్రెస్టీజీ ఏంగాను?

నో...

ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి.

ఏం చెయ్యగలడు? అసహనంగా నుంచు లో పొర్లుతున్న జగన్ మెదడులో మెరుపు మెరిసింది. ఆపటికప్పుడు మనసులో ఒక పథకం రూపుదిద్దుకుంది.

“హిమబిందు తన సొత్తు అయ్యే మార్గం కనిపించింది. కాస్త వెళ్ళుదించిన మనసుతో నిద్రలోకి జారాడు.

ఆ మర్నాడు చీకట్లు విడకుండా లేచి 'ఫ్రెష్' అయి తన మోటార్ బైక్ మీద ప్రాణమిత్రుడు అంజి రూమ్ కి వెళ్ళాడు.

తనకొచ్చిన కష్టం, ఆ కష్టాన్ని గట్టెక్కిం చడానికి తను ఆలోచించిన పథకం అన్ని అంజికి చెప్పి -

“ఒరే అంజి! నా స్లాప్ పక్కెన్ అవ్వాలంటే అందుకు నీ సహకారం కావాలి

రా” అన్నాడు అర్తిస్తున్నట్టు.

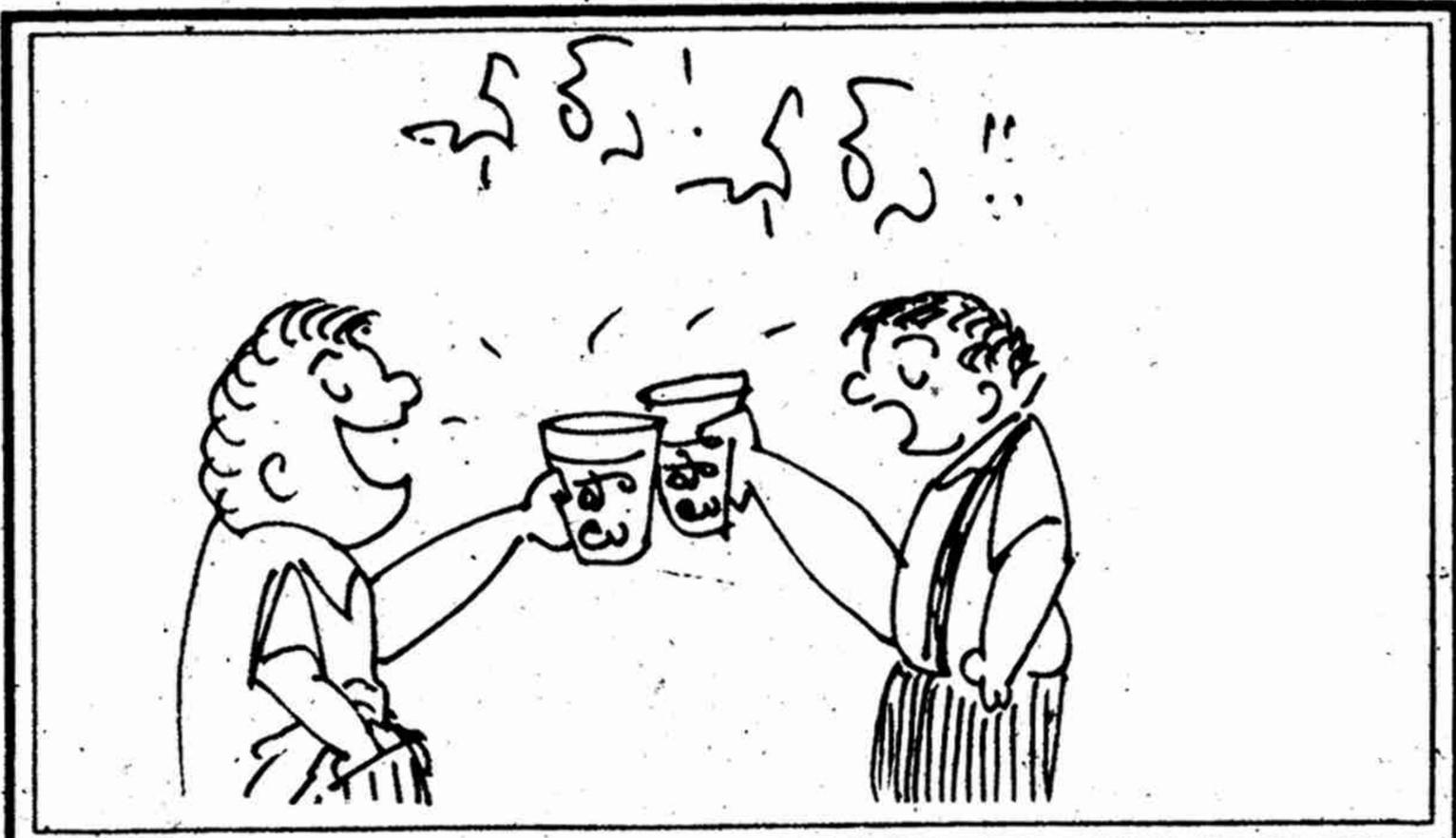
“తప్పకుండా రా జగన్. మళ్ళీ నా ప్రాణమిత్రుడివి. నీ మాట వేను ఎప్పుడైనా కారవ్వానా? నే తినే తిండి, చదివే చదువు, కట్టే గుడ్డ, తాగే బ్రాంది, కాలే సీగరెట్టు అన్నీ నీ బిక్షే కదరా. మళ్ళీ అడగాలేగానీ నా ప్రాణం కావాలన్నా ఇస్తాను” అన్నాడు ఆవేశంగా ఆంజనేయులు.

“థాంక్స్ రా. అందుకే నీ దగ్గర పరుగె త్తుకొచ్చాను” అన్నాడు ఆనందంగా. మిత్రు డ్దీ కౌగిలించుకుంటూ.

స్లాను ప్రకారం చేయాల్సిన పథకాన్ని వాళ్ళు ఇంకోసారి చర్చించుకుని ఇద్దరు నిడిపోయారు. “ఈరోజులో దాని బతుకే ఫినిష్” అనుకుంటూ కపిగా బైక్ స్టార్ట్ చేశా డు జగన్.

సాయంత్రం ఐదుగంటలు కావస్తోంది. రైల్వే స్టాప్ ఫాం జనంతో కలకల్లాడుతోంది. రాబోయే రైలుకోసం ఎదురుచూస్తూ బెంచి

మీద హిమబిందు కాబోయే భర్త, అత్త, మామ, ఆడపదుచు కూర్చుని వున్నారు. జగన్ చెప్పిన పథకం ప్రకారం అప్పటికే అంజి వాళ్లకి కాస్త చేరువగా వున్న స్తంభానికి ఆనుకుని ముఖానికి పేపరు అడ్డం పెట్టుకుని జగన్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

ఇంతలో బైక్ బయటపెట్టి టిక్కెట్టు తీసుకుని స్టాప్ ఫాం మీదికి వచ్చాడు జగన్.

దూరంనుంచే అంజిని గమనించికూడా గమనించనట్టు గబగబా దాటుకుంటూ పోతున్నవాడల్లా హఠాత్తుగా ఆగి “హోయ్ బ్రదర్! ఏంటి ఇక్కడున్నావ్?” అంటూ మిత్రుడి భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు.

“ఓర్ని నువ్వా! మా ఫ్రెండ్ ఒకడు ఈ లైన్ లో వస్తున్నాడు. రిసీవ్ చేసుకుందుకు వచ్చును. మరి నువ్వేమిటి ఇలా వచ్చావ్?”

“మా అంకుల్ వచ్చాడా. రేపు వూరికి వెళ్లిపోతాడు. టిక్కెట్టు రిజర్వేషన్ కోసం వచ్చాను”

“ఒరేయ్ ఇది విన్నావురా?”

“విదిరా. నువ్వో పెద్ద బిబిసివి. అన్నీ వండర్లే చెప్తావ్” అన్నాడు ఓరగా హిమబిందు కాబోయే అత్తింటి మట్టాలకేసి చూస్తూ.

వీళ్ల సంభాషణకి వాళ్లు ఇటే తలతిప్పడంతో అంజిలో హుషారు ఎక్కువైంది. గొంతు పెంచుతూ -

“ఇది ఆలాంటిలాంటి మ్యాన్ కాదురా బాబూ! వండర్ వండర్ రా బాబూ! మన కాలేజీ బ్యూటీ హిమబిందు జ్ఞాపకం వుందా?”

“ఎవరూ? ఆ తాలూకాఫీసు గుమ్మా

సీతారామయ్య కూతురు... దట్ డేరింగ్ గాల్ హిమబిందేనా?”

“బిందో చెంబో ఆ సీతారామయ్యకూ తురు హిమబిందు గురించేరా బాబూ నే చెప్తుంట. దాని పెళ్లి సెటిలయ్యిందిట”

“వ్యాట్? ని...జ్జమా? ఆ ఫ్రీబర్డ్ పెళ్లా?”

“నిజవేరా బాబూ. సెవెంత్ కాదు ఎయిత్ వండరే. దానిపెళ్లి అనగానే మన ఫ్రెండ్స్ అందరూ ముక్కుమీద వేలేసుకుని వన్వలేక వస్తున్నారు”

“అయితే మళ్లీ ఎవడో ముంచిందన్న మాట”

“అన్నమాట ఏమిటి? వున్నమాటే”

“ఇంతకీ ఎవడాబాబూ! దాన్ని పెళ్లాడ దొర్చాగ్యుడు. దాని ఒళ్లంతా రోగాలతో పుచ్చిపోయింది. నానా తంటాలుపడి వయం చేసుకుంది. అయినా అసలు దానికి పెళ్లేవ్వి లా! రోజుకొకడి స్కూటర్ మీద చక్కర్లు కొడుతుంది. ఒక్కడికి కట్టుబడి వుండగలదా?” ఆశ్చర్యం ఒలకపోశాడు.

“వుంటుందో ఎగిరిపోతుందో ఎవడికి తెలుసు. పైగా ఆ సీతారామయ్య యాభై వేలు కట్టం ఇస్తున్నాడట”

“యాభైవేలా! అంత డబ్బు ఆ ముసలా డికెక్కడిదిరా. కాలేజీ ఫీజుకి డబ్బు లేదని రాతిళ్లు మన హాస్టల్ గదుల్ని పోవనం చేసేది కదరా” భళ్లువ నవ్వాడు వెకిలిగా జగన్.

“అలా సంపాదించిన డబ్బే అయి వుంటుంది. అరె. రెక్క వాలింది. ట్రైన్ వస్తుందేమో” అన్నాడు ఖంగారుగా అంజి.

“ఓకె. నువ్వు నీ ఫ్రెండ్ ని రిసీవ్ చేసుకోరా. వేను టిక్కెట్టు రిజర్వేషన్ కి

వెడతాను" అంటూ నాలుగడుగులు జగన్ ముందుకి వెళ్లాడో లేదో "అబ్బా" అంటూ అంజి పెట్టిన వెరికేకకి అదిరిపడినట్టు వెనక్కి తిరిగాడు.

అప్పటికే ఘోరం జరిగిపోయింది.

ఎవరో ఎత్తుగా బలిష్టంగా, హ్యాండ్ సవ్ గా వున్న ఒక యువకుడు అంజిని కాలరు పుచ్చుకుని ఎదాపెదా చెళ్ళచెళ్ళన వాయిస్తు న్నాడు.

అంజి ఆ దెబ్బలకి ఆగలేక కళ్ళు తేలేస్తున్నాడు. అంజి ముక్కులోంచి నెత్తురు మక్కలు రాలుతున్నాయి. పడ్డవి రెండు దెబ్బలే. కానీ ప్రాణం కడగట్టింది. అప్పుడు గమనించాడు ఆ యువకుడ్ని పరిశీలనగా. హీనుబిందు కాబోయే అత్తింటివారు కూర్చున్న బెంచికి దగ్గరలో ఆ యువకుడు నిల్చుని ఆసక్తిగా వాళ్ళ సంభాషణ వివదం. ఆసక్తిగా వీళ్ళ సంభాషణ వింటున్న అతని ముఖం వెలాతెలా పోవడం... కాని...

"ఏరా రాస్కెల్? ఏం మాట్లాడుతు

న్నావురా! హీనుబిందు ఎవరో తెలుసా! మా మామయ్య సీతారామయ్య కూతురు. మా మామయ్య తల్చుకుంటే యాభై వేలు కాదు. అంతకు నాలుగురెట్లు ఇవ్వగలడు. స్వగ్రామంలో పాలం పుటా వున్న మా మామయ్య ఒక్క కూతురి పెళ్లి చేయలేని ధీనస్థితిలో లేడు. కాలేజీ ఫీజుకోసం వీలాంటి వెధవల్ని ఆశ్రయించవలసిన దౌర్భాగ్యం హీనుబిందుకి అసలే లేదు. కట్నం కానుకల్తో ముడిపడింది కాదురా మాబంధం. మేనత్త మేనమామలన్న అనుబంధంతో ముడిపడిందిరా. మవ్వు వీలాంటి జాలాయి వెధవలందరూ కాలేజీలో పోగై ఊళ్లో ఆడపిల్లల్ని వానారకాలుగా కాల్చుకుతింటున్నారని మామయ్య, బిందుకూడా నాకు చాలాసార్లు చెప్పారు. పరాయి ఆడపిల్లలగురించి వీలాంటి కుత్సితం వెధవలు ఏదో వాగివంత మాత్రానే నమ్మెయ్యడానికి వేసు బుద్ధిహీనుడ్ని కానురా. చదువుతోపాటు, వివేకం, విచక్షణ, ఆలోచనాజ్ఞానం వున్నవాడ్ని. వీలాంటి వె

రిటైర్

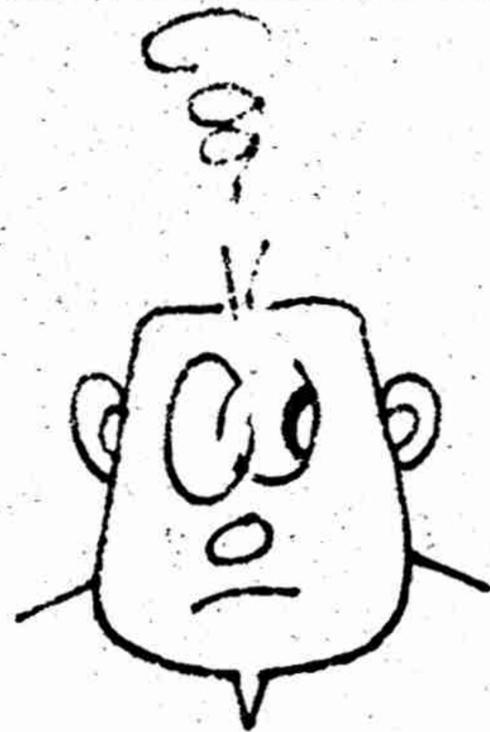
కామాక్షిలో చెప్పింది మీనాక్షి.

"చాలోజుతో మా వారు రిటైరైపోతున్నారు"

"ఆ విషయం అంత సంతోషంగా చెబుతున్నావ్"

"ఇకమీదట ఇంట్లో మిగిలివుండే చిన్న చిన్న పనులుకూడా ఆయనే చేస్తారుగా"

- కె.వి.మధుసూదనరావు (కాకినాడ)

ధవల్ని ఆశ్రయించవలసిన దౌర్భాగ్యం నాకు
 ఒందుకే అసలే లేదు. కట్నం కామకల్తో
 ముడిపడింది కాదురా మాబంధం. మేనత్త
 మేనమ్మను అనుబంధంతో ముడిపడిం
 దిరా. నువ్వు నీలాంటి జలాయి వెధవలండ
 రూ కాలేజీలో పోగై ఊల్లో ఆడపిల్లల్ని
 బావారకాలుగా కాల్చుకు తింటున్నారని మా
 చెప్పింది. బిందుకూడా నాకు చాలాసార్లు
 చెప్పారు. పరాయి ఆడపిల్లలగురించి నీలాంటి
 కుత్సితం వెధవలు ఏదో వాగినంత మాత్రా
 నే నమ్మేయ్యడానికి నేను బుద్ధిహీనుడ్ని
 కానురా. చదువుతోపాటు, వివేకం, విచక్షణ,
 ఆలోచనాజ్ఞానం వున్నవాడ్ని. నీలాంటి వె
 య్యమంది బాకాలు పట్టుకుని ఊదినా
 హిమబిందు గురించి చెడ్డమాట నేను
 నమ్మను. పుట్టిన క్షణంనుంచి హిమబిందు
 గురించి. నాకు తెల్పు. పేరుకు తగ్గట్టే
 స్వచ్ఛమైంది మా హిమ... మామయ్య
 మీలాంటి వెధవలగురించి నాకు చాలాసార్లు
 చెప్పి బాధపడ్డాడు. మీకు తెలుసో తెలియదో
 మీ పిన్కిపాల్ గారే కాలేజీలో మూగిన మీ
 రోడి మూకగురించి నాతో ఫోనులో స్వయంగా
 మాట్లాడారు. ఎందుకో తెలుసా? నేను మా
 ఊల్లో ఏరియా సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ని. ఈ
 ఊల్లో ఆడపిల్లలకి రోడి వెధవల పోరు
 అప్పుడెందని, అవినీతి, కుత్సిత రాజకీయం,

మత్తుపదార్థాల రవాణా జయగుణ రందన నాకు
 తెల్సింది. ట్రాన్స్ఫర్మీద ఇక్కడికి వస్తు
 న్నాను. ఇంకొకసారి నాకాబోయే భార్య, మా
 అత్తకూతురు హిమబిందు జోలికి వచ్చినా,
 పిచ్చిపిచ్చిగా వాగినా మీరు శాశ్వతంగా
 పెంట్ లో జైలు కటకటాలు లెక్కపెట్టవల
 సే వస్తుంది. మైండ్ యువర్ బిజినెస్"
 గట్టిగా పట్టుకున్న అంజి కాలర్ని ఒక్కసారి
 కుదిరించి తోశాడు. వెనక కాలితో పక్కనే
 వున్న జగన్ని ఒక్క తాపు తన్నాడు.
 అప్పటికే చుట్టూ జనం కూడారు. పక్కగా
 వున్న రైల్వే పోలీసులు ఈ గలాటాకి గబగబా
 అక్కడికి వచ్చారు.

హిమబింద్ ఫియాన్సి అరుణ్ తన
 ఐడెంటిటీ కార్డు చూపిస్తూ "ఈసారికి ఈ
 వెధవల్ని వదిలెయ్యండి. మళ్ళీ ఇటువంటిదేద
 న్నా జరిగితే లాకప్ లో పారెయ్యండి. ఒక్కరా
 త్రి అందులో వుంటే తెల్పి వస్తుంది శిక్ష
 అంటే ఏమిటో" అన్నాడు.

అప్పటికే అంజి జగన్ పిక్క బలం
 చూపించారు. అందని చిలకకి ఆశపడి
 చావుతప్పి కన్ను లొట్టబోయినట్టు అయింది
 ఆ ఇద్దరి పరిస్థితి. కాని చిలక అందిన
 ఆనందంతో అరుణ్ ముఖం వేయి రేకుల
 అరవిందం అయింది.

